

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Sp/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7015200682
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Mihalčinová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7015200682.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Valériou Mihalčinovou, v právnej veci navrhovateľa: E. L. C. Š. Č. C. X., bytom N. H. Č. X, F., zastúpený advokátom: JUDr. Jozef Čorba, PhD., Advokátska kancelária so sídlom Žižkova 39, Košice, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice, Moyzesova 18, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 13. mája 2015 sp. zn. 4668/2015 - KaKE, r. z. 30772/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 250q ods. 3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) O. s. p. z r u š u j e rozhodnutie odporcu z 13. mája 2015 sp. zn. 4668/2015 - KaKE, r. z. 30772/2015 a vracia mu vec na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi p r i z n á v a právo na náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia v sume 454,74 Eur, ktorú je p o v i n ť zaplatiť odporca právnemu zástupcovi navrhovateľa advokátovi JUDr. Jozefovi Č o r b o v i, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Preskúmaným rozhodnutím odporkyňa nepriznala navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 15C/28/2013 vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci nebola vylúčená bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc stanovenú v § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z., t. j., že nie je vylúčená bezúspešnosť sporu a z toho dôvodu nie je nevyhnutne potrebné zaujať stanovisko k tomu, či žiadateľ spĺňa podmienku stavu materiálnej núdze.

2. Pri posúdení bezúspešnosti sporu postupoval v súlade s ustanovením § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. a z doložených dokladov má za to, že žiadateľ neuviedol, nedoložil ani neoznačil žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení uvádzaných v žalobe na ochranu osobnosti a jej následnom doplnení doručenom súdu 05.03.2015, ktorou namieta zásah do jeho osobnosti, práv a zároveň si uplatňuje zaplatenie nemajetkovej ujmy, či škody vo výške 800.000,00 Eur. Obsahom dokladov, ktoré centru predložil je v zjavnom rozpore s tvrdeniami žiadateľa obsiahnutými v žalobe na ochranu osobnosti a jej následnom doplnení doručenom Okresnému súdu Košice - okolie 05.03.2015. Tým mal za preukázané, že žiadateľ nespĺňa podmienku vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu, ktorá je nevyhnutným predpokladom na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z.. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc má za následok nepriznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas opravný prostriedok navrhovateľ. Navrhol preskúmané rozhodnutie zrušiť a vrátiť odporkyni na ďalšie konanie. Je neuveriteľné, aby úradník odporkyne rozhodol, či bude úspešný alebo neúspešný v spore vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 15C/28/2013. Má za to, že vo veci sporu, ktorý sa vedie na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 15C/28/2013 je oprávnený iba súd. V ďalšej časti opravného prostriedku len poukazuje na to ako vo veciach, ktoré sa viedli na Okresnom súde Košice II postupovala sudkyňa D. a to predovšetkým vo veciach sp. zn. 17C/114/2010, 17C/175/2012.

4. Právny zástupca navrhovateľa, ktorý mu bol zvolený Centrom právnej pomoci, Kancelária Prešov pre konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3Sp/31/2015 v písomnom podaní zo dňa 01.03.2016 navrhol preskúmané rozhodnutie odporcu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie s tým, že si uplatnil aj náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia. V podaní predovšetkým poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2014 č. k. 5Sžo 17/2014, v ktorom sa uvádza, že „O zrejmu bezúspešnosť sa jedná najmä vtedy, ak už zo skutkových tvrdení žiadateľa je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené.“ Ďalej v odôvodnení uvedeného rozhodnutia uviedol: „Pre nenaplnenie požiadavky § 6 ods. 1 písm. v) zákona o bezplatnej právnej pomoci nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola tak jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide o len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá o sebe nevylučuje žiadateľ z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákon o bezplatnej právnej pomoci.“ Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení, na podklade ktorých podal aj žalobu predložil viacero listinných dôkazov, pričom nepopiera, že odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti mal prihliadať aj na to, či už z jeho skutkových tvrdení je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené, ale táto nepochybnosť by mala byť jednoznačná, zrejma, vyplývajúca z objektívne daných skutočností, najmä vyplývajúcich zo zákona a nie zo skutočností zatiaľ nepreukázaných, predpokladajúcich ďalšie dokazovanie. Je pravdou, že z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Sžo 56/2013 vyplýva, že odporca ako orgán verejnej správy má povinnosť zaoberať sa zrejmu bezúspešnosťou sporu len v prípade, že konštatuje, že nejde o zrejmu bezúspešnosť, môže priznať žiadateľovi nárok na právnu pomoc, no na druhej strane zároveň uvádza, že v predmetnej právnej veci s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

5. Odporca v písomnom vyjadrení navrhol preskúmané rozhodnutie potvrdiť z dôvodov, ktoré sú uvedené v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a poukázal najmä na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 6 Sžo 36/2011, 5 Sžo 56/2013, 8 Sžo 59/2012, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 1Sp/24/2012-19 z 15. 11.2013, ktorým bolo potvrdené jeho rozhodnutie, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 07.03.2016 č. k. 10Sp/51/2015-27, ktorý pripojil k svojmu dodatočnému vyjadreniu.

6. Súd v konaní podľa § 250l a nasl. O.s.p. v spojení s § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z., v ktorom sa uvádza, že konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov, preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu na nariadenom pojednávaní, oboznámil sa opravným prostriedkom navrhovateľa a jeho doplnením prostredníctvom právneho zástupcu, písomným vyjadrením odporcu, pripojeným administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný.

7. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporcu súd zistil, že navrhovateľ podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, ktorá bola doručená Centru právnej pomoci, Kancelária Košice 11.03.2015. V žiadosti uviedol, že žiada o ustanovenie právneho zástupcu na konanie, ktoré je vedené na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 15C 28/2013 a uviedol, že táto žaloba bola podaná z dôvodu, že mu bola spôsobená škoda veľkého rozsahu. Uviedol svoje majetkové a príjmové pomery a ako prílohy k žiadosti pripojil rozhodnutia o výške dôchodku, poberaní dávok v hmotnej núdzi, práceneschopnosť a ďalšie potvrdenia v súvislosti s jeho príjmovými a majetkovými pomermi, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, Okresného súdu Košice II, ako aj uznesenie, ktorým bol vyzvaný na doplnenie žaloby vo veci 15C 28/2013.

8. Okresný súd Košice - okolie dňa 04.03.2013 žalobca doručil žalobu o ochranu osobnosti, kde je označený jedným zo žalobcov a ako žalovaná je označená JUDr. H. D.. Touto žalobou žiada, aby mu

bola priznaná aj náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 800.000,00 Eur. K žalobe na svoje tvrdenia na ochranu osobnosti spojenú s náhradou nemajetkovej ujmy označil dôkazy, ide o rozhodnutia okresných súdov. Výzvou Okresného súdu Košice - okolie z 12.02.2015 č. k. 15C 28/2013 bol vyzvaný, aby doplnil a opravil žalobu o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, na čo navrhovateľ reagoval tak, že doplnenie žaloby môže byť podané potom, keď mu bude ustanovený zástupca, pretože podal žiadosť na centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci. Podľa záznamu zo stretnutia so žiadateľom, ktorú vyhotovila odporkyňa dňa 01.04.2015 vyplýva, že navrhovateľ doniesol a do spisu doložil rozhodnutia krajských súdov, ale aj okresných súdov, v ktorých vystupovala, resp. konala JUDr. D.. Podklady, ktoré predložil v súvislosti s podaním trestného oznámenia na uvedenú sudkyňu a ktoré majú slúžiť ako dôkazy v konaní o ochrane osobnosti a náhrade nemajetkovej ujmy. Všetky tieto dôkazy sú súčasťou pripojeného administratívneho spisu.

9. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu predložených spisov medzi účastníkmi nie je sporný skutkový dej, ale ostalo medzi nimi sporné posúdenie skutkových zistení týkajúcich sa nepriznania nároku na poskytnutie právnej pomoci z pohľadu aplikácie ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., keď odporkyňa tvrdí, že navrhovateľovi nevznikol nárok na právnu pomoc z dôvodu, že nebola splnená podmienka, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu.

10. Zákonodarca v zákone o právnej pomoci upravuje predmet a rozsah právnej pomoci, ako aj podmienky jej priznania vo vzťahu k žiadateľom a pôsobnosť a úlohy orgánu verejnej správy pri rozhodovaní o žiadosti na poskytnutie právnej pomoci. Zákon sa vzťahuje nielen na ochranu fyzických osôb nachádzajúcich sa v materiálnej núdzi, ale z obsahu jeho právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že sa vzťahuje na sociálne odkázané fyzické osoby, ktoré za splnenia zákonom stanovených podmienok sa nachádzajú v takej sociálnej, finančnej a majetkovej situácii, ktorá im neumožňuje zabezpečenie právnej pomoci na ochranu ich práv a právom chránených záujmov. Cieľom zákonodarca je zabezpečiť reálny prístup k Ústavou Slovenskej republiky deklarovaným právam fyzických osôb a harmonizovať právo Slovenskej republiky s právom Európskeho spoločenstva, všetkým fyzickým osobám, ktoré sa ocitli v materiálnej núdzi, bez rozdielu, teda bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba, pleť, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie. Zákonodarca ustanovuje kritériá, podľa ktorých sa posudzuje oprávnenosť žiadateľa o právnu pomoc, aby sa predišlo jej zneužívaniu neoprávnenými osobami. Kladie základy inštitucionálneho zabezpečenia posudzovania žiadosti o samostatné poskytovanie právnej pomoci, zakotvuje postup pri žiadaní o poskytnutie právnej pomoci, rozhodovanie o jej poskytnutí a možnosť jeho preskúmania súdom. Materiálnu núdzu ustanovuje ako jednu z podmienok práva na poskytnutie právnej pomoci tak, že hranicu materiálnej núdze ustanovuje na úrovni 1,4 násobku sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a jej ďalšiu podmienku, že žiadateľ si využívanie právnej pomoci nemôže zabezpečiť svojim majetkom. Ako ďalšiu podmienku pre priznanie práva na poskytnutie právnej pomoci ustanovuje tak, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. Zákonodarca týmto zákonom súčasne splnil povinnosť transpozície Smernice Rady č. 2003/8/ES z 27.01.2003 na zlepšenie prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných sporoch ustanovením minimálnych spoločných pravidiel týkajúcich sa právnej pomoci. Pri takýchto sporoch (ďalej len „Smernica“) a teda harmonizácie s právom Európskeho spoločenstva a Európskej únie. Štát žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú právnu ochranu, práve naopak preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanom v núdzi a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, keďže by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t. j. bez stanovenia hranice, odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblastí, ktorých sa právna pomoc poskytuje (t. j. systémom „každému a vo všetkom“). Pozitívny záväzok štátu, ktorý tento na seba dobrovoľne preberá sa však vzťahuje na zabezpečenie uplatnenia práva na súde prostredníctvom priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci v obmedzených prípadoch.

11. Účelom zákona č. 327/2005 Z. z. je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv v azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhostení podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1). Zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci (§ 2). Zákonodarca podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti ustanovuje v § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 327/2005

Z. z., z ktorej právnej normy vyplýva, že nespĺnenie jednej z uvedených podmienok má za následok nepriznanie právnej pomoci bez finančnej účasti. Jednou zo zákonných podmienok splnenia ktorej podmieňuje priznanie bezplatnej právnej pomoci je, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/).

12. Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutočného stavu.

13. Podľa článku 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný demokratický a právny štát.

14. Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

15. Podľa § 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

16. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. V právnej praxi preto môže v činnosti orgánov aplikujúcich právo dochádzať k situácii, že prameň práva, ktorý je vo formálnom súlade s ústavou, nie je interpretovaný ústavne, konformným spôsobom, pričom orgány štátu realizujúce svoju rozhodovaciu právomoc, sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle článku 2 ods. 2 ústavy s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná, (článok 7 Ústavy Slovenskej republiky) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

17. V zmysle právnej úpravy v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. úspešným žiadateľom v konaní o priznanie nároku na bezplatnú právnu pomoc môže byť len ten, kto súčasne preukáže splnenie všetkých troch zákonných podmienok ustanovených v citovanom § 6 ods. 1 zákona. Nespĺnenie jednej z nich má za následok nepriznanie bezplatnej právnej pomoci. Pokiaľ v danej veci odporkyňa nepriznala žiadateľovi nárok na bezplatnú právnu pomoc z dôvodu nespĺnenia podmienky ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. a), teda z dôvodu, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu, bolo jej povinnosťou náležite vyhodnotiť všetky okolnosti podmieňujúce naplnenie skutkovej podstaty právnej normy stanovenej v uvedenom ustanovení.

18. Vychádzajúc z gramatického a logického výkladu právnej normy ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. b) zákona vyplýva, že zákonodarcu priznáva fyzickej osobe právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu, v ktorom si uplatňuje ochranu svojich práv a v právnej norme ustanovenej v § 8 zákona príkladmo uvádza skutočnosť, na ktoré centrum prihliada pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti takéhoto sporu. Z uvedeného je zrejme, že môže ísť aj o iné skutočnosti, ktoré by preukázali, že spor, v ktorom žiadateľ žiada o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci je zrejme bezúspešný. V každom prípade však musí ísť o také skutočnosti, ktoré zjavne preukazujú bezúspešnosť sporu žiadateľa.

19. Napokon, pokiaľ ide o negatívnu podmienku „zrejma bezúspešnosť sporu“ v zmysle § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. je nevyhnutné zdôrazniť, že ide o technický pojem výlučne pre účely tohto konania, ktorým nemôže prejudikovať právne následky pre konanie vedené na okresnom súde. Uvedený pojem je demonštratívne vymedzeným pojmom „najmä“ a naznačuje taký skutkový stav veci, u ktorého odporkyňa pri dodržaní odbornej starostlivosti pri prvotnej analýze veci postupom due rigence neodporúča vstúpiť do sporu a hradiť náklady právnej pomoci. Na túto oblasť sa vzťahuje právna úvaha odporcu. Súd pri prieskume zákonnosti neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p..

20. Samotné ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v uvedenom ustanovení výslovne uvedené, podľa názoru má prihliadať vždy.

Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí aj od okolností konkrétneho prípadu. Je pravdou, že odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti má prihliadať na to, či už zo skutkových tvrdení žiadateľa je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhotovené. Táto nepochybnosť by mala byť zrejma, vyplývajúca z objektívne danej skutočnosti, najmä vyplývajúcej zo zákona a nie zo skutočnosti zatiaľ nepreukázaných, predpokladajúcich ďalšie dokazovanie. Odporca ako správny orgán sa musí zaoberať posudzovaním otázky zrejmej bezúspešnosti, ak zákon stanovil ako jednu z podmienok pre možnosť priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. Je zrejme aj to, že samotný záver odporcu o bezúspešnosti sporu nemusí byť vždy súladný s následným rozhodnutím príslušného súdu do právomoci ktorého patrí rozhodovať vo veci samej. Ani súd konajúci podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. nenahrádza konanie tohto súdu. V správnom súdnictve sa totiž posudzuje len zákonnosť rozhodnutia a postupu centra právnej pomoci ako správneho orgánu, t. j. či viedlo konanie v súlade s procesnými predpismi a či správne aplikovalo aj príslušný hmotnoprávny predpis. Správne súdy teda nenahradzujú rozhodovanie všeobecných súdov, preto ani nemôžu prejednať rozhodnutie všeobecného súdu vo veci s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum právnej pomoci. Zákon predpokladá „zrejmu“ bezúspešnosť, teda kvázi istú, resp. nepochybnú bezúspešnosť sporu. O takýto prípad však nemôže ísť vtedy, ak rozhodnutie o budúcom spore predpokladá dokazovanie, ktoré sa stane podkladom právneho posúdenia veci. Zrejmu bezúspešnosť nemožno konštatovať ani v prípadoch, kde rozhodnutie súd vydáva na základe uváženia.

21. V predmetnej veci bolo potrebné zohľadniť to, že súdy, do právomoci ktorých patrí konať vo veci žaloby o ochranu osobnosti a nemajetkovej ujmy zatiaľ nekonali a nerozhodli vo veci samej. Nevykonávali teda zatiaľ žiadne dokazovanie, a preto odporca sa nemá o čo oprieť pri záveroch, že ide o zrejmu bezúspešnosť sporu. Poukazovanie na judikatúru v iných veciach nepovažuje súd za relevantné. Podľa názoru krajského súdu v danom prípade odporca prekročil rozsah svojej právomoci, keď akoby v postavení všeobecného súdu posudzoval možnú úspešnosť navrhovateľa v konaní na základe žaloby o ochranu osobnosti a nemajetkovej ujmy, hodnotil navrhovateľom predložené dôkazy jednak k samotnej žalobe, ale aj k žiadosti a prijal záver o zrejmej bezúspešnosti tohto sporu v dôsledku čoho aj nepriznala navrhovateľovi právnu pomoc. To, či navrhovateľ bude alebo nebude úspešný v konaní o ochranu osobnosti závisí od výsledkov dokazovania v samotnom základnom konaní a o tejto otázke prináleží rozhodnúť jedine príslušnému súdu, ktorým v danom prípade je Okresný súd Košice - okolie. Totiž pri posudzovaní schopnosti žiadateľa označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, nie je správny orgán oprávnený ich hodnotiť, ale hodnotiť iba to, či je schopný žiadateľ predložiť dôkazy a hodnotenie predložených dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred všeobecným súdom prináleží len súdu konajúcemu vo veci samej a odporca môže, resp. musí posúdiť iba to, či žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci je schopný aspoň označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Centrum právnej pomoci preskúmalo dokumenty a dôkazy, ktoré predložil navrhovateľ k žiadosti a dospelo k záveru, že navrhovateľ neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, no ako už bolo uvedené, povinnosťou odporcu nie je hodnotiť dôkazy, ktoré predložil žiadateľ na podporu svojich tvrdení a v danom prípade v podanej žiadosti na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, ale tieto dôkazy bude môcť hodnotiť iba konajúci súd vo veci samej, prípadne nič nebude brániť jednak navrhovateľovi, ale aj protistrane v konaní o ochranu osobnosti na svoje tvrdenia predkladať aj iné dôkazy, dokazovanie však bude musieť vykonať konajúci súd a tento aj zhodnotí vykonané dokazovanie. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu odporcu, navrhovateľ predložil množstvo listinných dôkazov, ktoré majú byť aj dôkazmi vo veci, ktorá sa vedie pred Okresným súdom Košice - okolie sp. zn. 15 C 328/2013 o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, pričom už aj v samotnej žalobe označil dôkazy, preto nemohol odporca konštatovať, že žiadateľ nepredložil dôkazy, ktoré by svedčili, že by išlo o zrejmu bezúspešnosť sporu.

22. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto preskúmané rozhodnutie podľa § 250q ods. 3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

23. Úlohou odporcu v ďalšom konaní bude postupovať v súlade so zákonom č. 327/2005 Z. z. a pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu postupovať v súlade s vysloveným právnym názorom súdu, ktorým je odporca v súlade s ustanovením § 250r O.s.p. viazaný.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal právo na náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia. Výška náhrady trov konania bola určená podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a to za tri úkony (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie, účasť na pojednávaní) á 143,00 Eur, ku každému úkonu patrí režijný paušál á 8,58 Eur, takže celkové trovy titulom právneho zastúpenia sú 454,74 Eur, ktoré odporca je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.